

Acum se poate

MarianP

Acum se poate

Privirile-s plecate-n târg de vise
Și inimile-n dune de nisipuri,
Ca beduini rătăcitori în cărți închise
În căutarea unei oaze din nimicuri.

Era târziu în noi, și-ntre secunde
Se aciua dureri și-anestezii
Ce aminteau de estacadele pe unde
Noi balansam între ce-a fost și ce ar fi.

Eram introvertiți în ploi mărunte
Și-n adulter de vânturi stranii, reci
Emaciam eclectic vârful de munte,
Amnezici printre stafii de poteci.

Ghiceam în floarea pietrei ascunzișuri
Reverberând somatice ecouri,
Și-n anodinel filigran, scut de hățișuri,
Îți pipăiam, alt eu, trup de halouri.

La buzunarul unei despărțiri tăcute
Nu ne-am tivit bilete de concesi
Crezând că vom ciupi din alăute
Un alt refren, lucind pe alte gresii.

Am fi putut, măcar încondeiate
Să alungăm parcimonii de mici regrete
Și să schimbăm ce-a fost, cu-Acum se poate!
Bătându-ne cu inimi, pe-ndelete.

Pe caldarâmul gri îți las o hartă
O eticheta cu lipici pe ambe fețe
Pe una, e un zumzet: Tu mă iartă!
Iar pe revers, noi începuturi, din tristețe.

Marian Puscasiu
August 2015